

16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1912. ΟΡΟΣΗΜΟ

100 Χρόνια ελευθερίας, δημιουργίας, αντίστασης

του Σωτηρίου Δ. Μασταγκά

Η 16η Οκτωβρίου του 1912 υπήρξε η απαρχή μιας νέας πραγματικότητας για την Πιερία και τη Μακεδονία. Την ιερή και τιμημένη αυτή ημέρα έσπασαν οι αλυσίδες δουλείας αιώνων, στην Κατερίνη υψώθηκε η γαλανόλευκος και ο υπερήφανος λαός της Πιερίας ανέπνευσε τον καθαρό ελληνικό αέρα της ελευθερίας. Ο υπόδουλος χριστιανικός πληθυσμός της παραολύμπιας γης υποδέχθηκε με δάκρυα χαράς τον ελευθερωτή Ελληνικό Στρατό.

Οι άνδρες της VII Μεραρχίας υπό τον συνταγματάρχη πυροβολικού Κλεομένη Κλεομένους ξεκίνησαν από την Ελασσόνα στις 2 το βράδυ για να φθάσουν στα Στενά της Πέτρας το μεσημέρι της 14ης Οκτωβρίου 1912. Τη Δευτέρα 15 Οκτωβρίου, κατά τις 2 το απόγευμα, η εμπροσθοφυλακή είχε φθάσει στα δυτικά του χωριού Κολοκούρι, προς την κατεύθυνση της Κατερίνης. Στη σφοδρή μάχη που διεξήχθη, οι Τούρκοι αντιστάθηκαν με πείσμα. Νέοι ήρωες πότισαν με το αίμα τους το δένδρο της ελευθερίας: ο Δημήτριος Σβορώνος συνταγματάρχης, ο Δημήτριος Νίκας υπολοχαγός και άλλοι επτά μαχητές.

Την επομένη το πρωί, Τρίτη 16 Οκτωβρίου, η VII Μεραρχία με τάξη μπήκε στην Κατερίνη και την απελευθέρωσε. Λαός και Στρατός, με επικεφαλής τον επίσκοπο Κίτρους Παρθένιο Βαρδάκα και τον Δήμαρχο Κατερίνης, έψαλαν χαρμόσυνη δοξολογία στο Ναό της Θείας Αναλήψεως.

1912-2012. Εκατό χρόνια γεμάτα με μεγάλες πολιτικές, πολιτισμικές και κοινωνικοοικονομικές εξελίξεις. Το Κολοκούρι έγινε Σβορώνος, στη νότια Πιερία η Πούρλια έγινε Νέοι Πόροι, ολόκληρη η Πιερία υποδέχτηκε στη μήτρα της νέους κατοίκους, προσφυγικούς πληθυσμούς, απέκτησε εθνική ομοιογένεια αλλά και πολιτιστική ποικιλότητα. Άλλαξαν τα έθνη των ανθρώπων, η μορφή της κοινωνίας, της οικονομίας, οι σχέσεις των κατοίκων.

Το γεγονός της απελευθέρωσης σήμαινε το τέλος της υποτέλειας, το ξεκίνημα της ελεύθερης ζωής και τη μετάβαση στην αγκαλιά της μητέρας Ελλάδας, στην ανάπτυξη και στη δημιουργία.

16 Οκτωβρίου 2012. Το πνεύμα των ηρώων προγόνων θέλει από εμάς τους σύγχρονους Πιερείς να έχουμε αίσθημα ευθύνης και την πεποίθηση ότι θα είμαστε αποτελεσματικοί, δημιουργικοί και συνεπείς στους στόχους και στις προσδοκίες των αθανάτων αγωνιστών. Να ανταποκρινόμαστε με δύναμη και θάρρος στο κάλεσμα των καιρών. Με απλά λόγια: στην ισοπεδωτική παγκοσμιοποίηση (ή νέα τάξη ή νέα εποχή), να προσφέρουμε και να αντιτάξουμε τη δική μας -την προσωπική και συλλογική- εθνική, φυλετική, τοπική αυτοσυνειδησία και αυτογνωσία.

16 Οκτωβρίου 1912

Συντάχθηκε απο τον/την mouseio

